

Sapņo un tavi sapņi klūs mazi

Dārta Kļaviņa, jauna latviete,
pastāsta kā viņai Opus Dei
palīdzēja iedziļināties viņas
attiecībās ar Dievu un censties
mīlēt Viņu ikdienišķajās lietās.

24.04.2009

Ar Opus Dei iepazinos diezgan nesen,
kad mani uz meditāciju uzaicināja
draudzene un darba kolēģe. No
pirmajiem brīžiem atceros
pārsteigumu par meiteņu atvērtību,
draudzīgumu un kulturālajām
nodarbībām, ko viņas organizēja, kā

arī par Centrā valdošo kārtību!
Runājot konkrētāk, kulturālo
nodarbību plašais klāsts radīja
nelielu sajukumu manā uztverē par
Baznīcas institūciju organizētajām
aktivitātēm, jo tajā laikā domāju, ka
tās pamatā organizē vienkārši
garīgas nodarbības. Nebiju
iedomājusies, ka viņas varētu
piedāvāt apgūt ko tādu kā *make up*
noslēpumus vai franču pudiņu..!!!
Bet soli pa solim tas viss man
palīdzēja atklāt Opus Dei
universālumu un īpašās rūpes par
visiem draugiem – gan kristiešiem,
gan nekristiešiem. Tas, manuprāt, ir
īpaši svarīgi Latvijā, kur daudzi
cilvēki laika gaitā attālinājušies no
Dieva vai nav kristīti.

Neilgi pēc pirmajiem Latvijas Opus
Dei Centra apciemojumiem devos
mācīties uz Viļņas Universitāti
Lietuvā. Tur ātri sadraudzējos ar
Opus Dei meitenēm, kuru
koordinātes man bija iedotas Rīgā.

Spilgti atceros rekolekcijas, kurās piedalījos tā gada rudenī. Īpaši to kā gatavojos grēksūdzei. Sirdsapziņas izmeklēšanu biju pieradusi darīt diezgan ātri un tikai pirms grēksūdzes – bieži tā bija ļoti pavirša. Standartā bija 6 jautājumi - vai esmu dusmojusies, vai visas svētdienas biju baznīcā, vai esmu lūgusies, vai piektdienās ēdu gaļu, vai klausīju vecākus un vai neesmu kaut ko zagusi? Bet rekolekcijās man iedeva bukletiņu ar daudzām lapām, lai gatavotos grēksūdzei un darītu sīkāku sirdsapziņas izmeklēšanu..! Tas krietni palīdzēja, gan labāk iepazīt sevi, gan dziļāk izprast Grēksūdzes Sakramentu. Pavirši gatavojoties šim sakramentam, nereti radās sajūta, ka tas ir tikai tāds papildus nosacījums, lai pieņemtu Vissvētāko Sakramentu, un nevis cits sakraments tā pilnā nozīmē.

Pēc rekolekcijām daudz labāk sapratu nepieciešamību pēc kristīgās

formācijas, jo tik paradoksāli šķita tas, ka esmu izglītots cilvēks, bet mana kristīgā formācija būtiski nav padziļinājusies no 10 gadu vecuma, kad gāju svētdienas skolā. Bez tam skaidrāk apzinājos, ka īsti nevaru paskaidrot draugiem ticības pamatpatiesības, jo ne vienmēr no tā, ko mācījos, kad man bija 10 gadi, atradu pārliecinošus argumentus viņiem un arī man pašai.

Tā sāku Opus Dei Centrā saņemt lekcijas par katehismu, kā arī nākt uz iknedēļas meditācijām. Formācijas līdzekļi, ko saņēmu, palīdzēja konkrētāk apzināties pretrunas starp manu ikdienas dzīvi un garīgajiem ideāliem un cīnīties ar tām, palielinot materiālo un garīgo dzīves aspektu vienotību manā ikdienas dzīvē.

No Opus Dei gara mācījos un mācos vairāk meklēt draudzību un mīlestību ar Dievu, vairāk atvērt savas dvēseles durvis Viņam. Un no

tās Mīlestības mīlēt apkārtējos, mīlēt šo brīnišķīgo darbu, ko Dievs ir uzticējis man kā profesionālei un kā kristietei.

Opus Dei man savā veidā atklāja mīlestību no citas puses. Ka mīlēt nav tikai pasīvs lidojošs stāvoklis, bet liels ikdienas darbs kā dārznieka rūpes par dārzu, izravējot nezāles, izgriežot kokiem vecos zarus un citādi caur neskaitāmām mazām lietām regulāri kopjot to. Īsta draudzība un mīlestība prasa arī lielu cīņu un piepūli. Ūdenim pa virsu uz matracīša ir viegli peldēt, bet, lai ienirtu dziļumā, vajag daudz lielāku piepūli. Taču tieši tur ir īstais jūras skaistums ar zivīm un koralliem!

Nobeigumā gribēju dalīties savā priekā, jo jau no bērnības sapņoju par lielu ģimeni, bet nekad nebiju sapņojusi par tik lielu kā šī! Sapņo un tavi sapņi kļūs mazi.!!

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/lv-lv/article/sapno-un-
tavi-sapni-klus-mazi/](https://dev.opusdei.org/lv-lv/article/sapno-un-tavi-sapni-klus-mazi/) (5.08.2025)